

Oponentský posudek

na diplomovou práci Vojtěcha Budinského

„Poskytování veřejných služeb v integrovaných dopravních systémech“

Předkládaná práce je přepracovanou a upravenou verzí dříve neobhájené diplomové práce. Věnuje se tuzemské právní úpravě poskytování veřejných služeb v integrovaných dopravních systémech. Její rozsah je celkem 64 stran psaného textu. Autor si zvolil nelehké téma, které má nejenom teoretické, ale i dalekosáhlé praktické konsekvence, reflektující komplikované prolínání jednotlivých pozitivních právních úprav a to jak z oblasti práva veřejného, tak i práva soukromého. Práce obsahuje anglické resumé, klíčová slova a tři barevné mapová vyobrazení. V předkládané verzi práce autor dle mého soudu odstranil nedostatky, které mu byly vytýkány během první neúspěšné obhajoby práce, zejména se ve větší hloubce věnoval analýze jednotlivých právních úprav a aplikovatelných právních institutů.

Autor práci rozdělil na úvod, závěr, šest analytických jednu praktickou část, ve kterých se systematicky věnuje tématům veřejné služby z hlediska jejího teoretického vymezení (část první), veřejné hromadné dopravy, integrovanému dopravnímu systému a Pražské integrované dopravy (část druhá), právní úpravě zakotvené v zákoně č. 194/2010 Sb. (část třetí), financování prokazatelné ztráty (část čtvrtá), postavení stran integrovaného systému (část pátá) a praktickému rozboru případové studie ve vztahu k realizaci zajišťování veřejné služby v městě Roztoky (část šestá).

První část práce si dává za cíl pojednat o pojmu, koncepci a rozsahu „veřejné služby“. Autor zde uvádí řadu příkladů z platné právní úpravy, které do kategorie „veřejné služby“ zařazuje: jedná se o příklady z oblasti přepravy cestujících, poštovních služeb, energetiky, odpadového a vodního hospodářství, veřejnoprávního vysílání, širokopásmové infrastruktury, zdravotní péče, školství, kultury, sportu a volnočasových aktivit.

Druhá část se věnuje vymezení pojmů „veřejná hromadná doprava“ a „integrovaný dopravní systém“. Jedná se o část, která se nevěnuje analýze právní, ale vymezuje historické a ekonomické souvislosti problematiky.

Třetí část se věnuje stručnému nástinu obsahu zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících. Výklad lze označit toliko jako přehledový, neobsahuje detailnější analýzu jednotlivých institutů.

Čtvrtá a pátá část se věnují právní úpravě financování prokazatelné ztráty a postavení stran integrovaného systému. Výklad v těchto částech lze označit za do značné míry detailní a vyčerpávající. Autor prokazuje detailní znalost problematiky a prezentuje dobře vyargumentované závěry.

Část šestá je koncipována jako případová studie fungování integrovaného systému v městě Roztoky a to ve vazbě na železniční i autobusovou dopravu.

Celkové hodnocení práce: Osobně považuji práci za zdařilou. Jak jsem uvedl výše, autor se zdařile vypořádal s výtkami, které byly mimo jiné uvedeny i v mém předchozím

opponentském posudku. Autor doplnil nejenom odkazy na relevantní literaturu (i když i zde pořád existují jisté rezervy), ale i na vybranou judikaturu českých soudů a pasáže analyzující aplikovatelnou vnitrostátní právní úpravu. Dále je třeba ocenit, že autor se nebojí vyjádřit vlastní názor na některé problémy platné právní úpravy (např. charakter smlouvy o závazku veřejné služby).

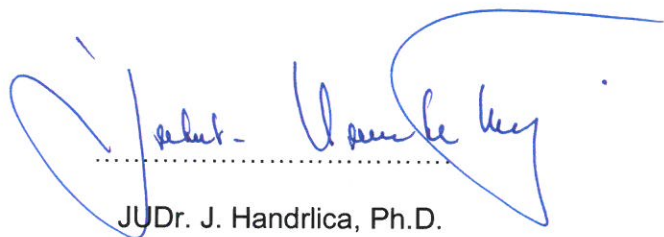
S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby se autor v rámci obhajoby práce vyjádřil k následujícím problémovým okruhům:

- Jakým právním statutem disponují subjekty, poskytující „veřejnou službu“? Jedná se v případě činnosti těchto subjektů o výkon státní / veřejné správy?
- Jakými právními prostředky lze řešit spory s veřejnoprávními smlouvami a jaké jsou specifika řešení těchto sporů ve srovnání s konvenčním (nesporným) správním řízením?

Závěrem bych chtěl konstatovat, že téma, které si autor zvolil, je relativně náročné. Ne všechny teoretické otázky byly v práci dostatečným způsobem nastíněny. S výhradou průběhu obhajoby – navrhuji hodnocení

„velmi dobře“.

V Praze, dne »25« června 2015

JUDr. J. Handrlica, Ph.D.